

**DAYAN TAHRİR!
EMPERYALİZMİN KİRLİ KELEPÇESİNİ KIR!
TAKSİM'DEN TAHRİR'E,
ÖZGÜRLÜK VE ONURLU BİR YAŞAM İSTEYEN TÜM MÜSLÜMAN HALKLAR SENİNLE...**

2 Temmuz 1798 günü Mısır'ı işgal için İskenderiye'ye çıkmış Napolyon, karşısına toplattığı Mısırlılar'a seslenirken "nous sommes les vrais Musulmans" (biz gerçek Müslümanlarız) diyerek açmıştı iğrenç yalanlar kapısını.

II.Dünya Savaşı sonrası Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki emperyalist güçler yer değiştiriyor, Fransız ve İngiliz egemenliğinin yerini alan ve dünya emperyalizminin jandarmalığına soyunmuş ABD emperyalizmi yeni oyunlarla varlığını perçinlemeye çalışıyordu.

Napolyon, Mısır'dan ayrılırken yerinde bıraktığı Kleber'e verdiği öğüt yakın çağda de emperyalizmin ana ilkesi olacaktı. "Napolyon vekili Kleber'e kendisi ayrıldıktan sonra Mısır'ı Şarkiyatçılar ile kendi yanlarına çekebildikleri Mısırlı dini liderler aracılığıyla yönetme talimatı verdi; başka bir siyaset fazla pahalıya patlar, akılsızlık olurdu" (Edward Said, Şarkiyatçılık, s 92).

İlim Yayma Cemiyetleri'nden Komünizmle Mücadele Dernekleri'ne, günümüzde tüm Afrika ve Asya ülkelerine dağılmış belli okullar, Türkiye'de yıllarca tüm okullara, karakollara, ev kapılarına kadar bedava dağıtılan gazeteler, din adamları adına Georgetown'dan Londra'ya yapılan sempozyumlar, İslam düşüncesini politika malzemesi yapmış kimi liderlerin ABD'de yüzlerce dönümlük arazilerde koruma altında yaşıyor olması, bu politikanın günümüze uzanmış ve bir yelpaze gibi değişik kültürel alanlara uzanmış görüntülerdir.

1950'lerin "milliyetçi" vurgusu önde tutulmuş "Komünizmle Mücadele Derneği" yöneticilerinin 21. Yüzyıl başlarından itibaren "ılımlı İslamcı" mertebeye terfi etmiş olduklarını görüyoruz. ABD'nin NATO ve CIA çatısı altında yürüttüğü "milliyetçi-İslamcı" çalışmaların bir uzantısı olan Komünizmle Mücadele Derneği'nin kurucu ve yöneticileri arasında Nihal Atsız'ın kardeşi Nejdet Sançar, Z. Velidi Togan, Peyami Safa ve Fethullah Gülen adları bulunmaktadır. Fethullah Gülen'in bugünkü politik yapısı göz önüne alındığında "milliyetçi-muhafazakâr" ya da "Türk-İslamcı" kanadın hangi politik evrelerden geçmiş olduğu anlaşılabilir.

Bazı Sosyal Demokrat liderlerin bile kutlayarak kendisini onayına sunduğu, kutsal inançlarımızı kullanarak geniş bir taban kazanmış bu "okullar-yayınlar-olimpiyatlar" kültür ağı, görüldüğü kadar masum olmayıp ABD gizli servisleriyle ilişki içindedir; emperyalizmin ekonomik ve politik geleceğine kültürel avadanlık olarak kullanılmakta, deyim yerinde ise, bir "koçbaşı" işlevi görmektedir. 1984 yılında kurulmuş NED (National Endowment for Democracy) adlı örgütün para ve politik destek verdiği birçok dergi (Yeni Forum, vb) ve kurduğu NGO (Non Government Organizasyon – TESEV, TÜSEV gibi Sivil Toplum Örgütü) toplantılarında CIA ajanları doğrudan görev almıştı (Paul Herze ve Graham Fuller).

1996 yılında doğrudan ABD Başkanı'na bağlı ACRFA (Advisory Committee on Religious Freedom Abroad / Dış Ülkelerde Din Hürriyeti Danışma Komitesi) elemanları TBMM'ye türbanla giren ilk milletvekilini ülke ülke dolaştırıp Türkiye'deki totaliter odaklara karşı "demokrasî" nutukları attırmışlardı.

21. yüzyıla girerken emperyalizmin Asya ve Afrika politikalarının karşısındaki tüm direnç noktalarını kırabilmek için kültürel bir saldırı da başlatılmıştı. Orhan Pamuk'un, AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılı başında yayınlanan ve ABD'de ilk ona giren Kar adlı romanı bu anlamda örnek ve Şarkiyatçı bir yapıt olarak okunabilir.

O. Pamuk dışında da birçok edebiyat ve kültür insanı bu moda akıma uymuş, Ulusal Kurtuluş Savaşı ve sonrasındaki kimi gelişmeleri mahkûm edip emperyalizmin “Yeni Osmanlılık” oyununa koşut olarak “Erken Cumhuriyet Dönemi Kültür ve Eğitim Politikaları” otopsi masasına yatırılmıştı. Batılı Şarkiyatçılar Erich Jan Zürcher ve Ettienne Copeaux’dan alınan esinülerle “darbecilik” ve “tepeden inmecilik” metaforu kullanılarak yeni bir gerçeklik, aslı olmayan “gayri resmi tarih ve kültür” kurgulanmıştı...

Liberal aydınların ve işgüzar kimi edebiyatçıların da tarih ve kültür kırılmasına uğratılmış yoksul halklar önünde verilecek çok hesapları vardır!

“Oyun İçinde Oyun” oynanmakta Müslüman Asya, Ortadoğu ve Afrika ulusları kutsal inançları kullanılarak zincire vurulmaktadır. Böylece AVM’lerden HES’lere, yer altı yerüstü zenginlikleri yerli işbirlikçilerle birlikte kolayca yağmalanmakta, “ulusalcılık” kavramı “faşizm” ile özdeş gösterilip tüm direniş noktaları yok edilmeye çalışılmaktadır.

Geçtiğimiz yıl Tahrir’de de önemli olaylara sahne olmuş Arap Baharı hareketi, Kaddafi’nin ve emperyalizme zaman zaman karşı çıkabilen bireysel despotik yönetim uygulayan birçok liderin başını yemiş, birçok İslam ülkesinde Müslüman Kardeşlere iktidar yolunu açmıştı...

Afganistan’da, Irak’ta, Libya’da, Tunus’ta, Mısır’da yaşananlar, Suriye’de farklı ve çok kanlı bir senaryoya dönüşmüş durumda. Sıra İran’a da gelecektir...

Mursi, Mısır halkının özgürlük talebi üzerine kurmuştu iktidarını... Müslüman Kardeşler örgütü, ABD metropollerinde ve politika belirleyen kuruluşlarında, dost ve müttefik bir güç olarak karşılanıyor...

Taksim olayları sırasında Fas’ta bulunan Başbakan R. T. Erdoğan, dönüş gecesi kendisini karşılamaya gelenlere yaptığı konuşmada, “Sizlere Fas’taki kardeşlerimin selamlarını getirdim, sizlere Cezayir’deki kardeşlerimin selamlarını getirdim, sizlere Tunus’taki kardeşlerimin selamlarını getirdim. Değerli kardeşlerim, Allah kardeşliğimizi daim etsin inşaallah” diyordu. İstanbul’un kardeşi Saraybosna’yı, Bakü’yü, Beyrut’u, Kahire’yi, Üsküp’ü, Bağdat’ı, Şam’ı, Gazze’yi, Ramallah’ı, Mekke ve Medine’yi selamlıyordu... Getirdiği selam, kendisini temsilcileri ve belli oranda liderleri saydığı, Arap Baharı ile Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da iktidar koltuğuna epeyce yerleşmiş “Müslüman Kardeşler”e aitti...

Bu oyunu halkaların kardeşliği ile, imece ile, el birliği, güç birliği ile kırmalı, “özgürlük, eşitlik, kardeşlik” parolasıyla doğduğu topraklara adalet ve aydınlık getirmiş kutsal inancımızı bir politika malzemesi olmaktan kurtarmalıyız.

Dayan Tahrir, diren Tahrir...

Kır bu çirkin oyunu!

TAKSİM’DEN TAHRİR’E

ÖZGÜRLÜK İSTEYEN TÜM MÜSLÜMAN HALKLAR SENİNLE...

01 TEMMUZ 2013, Alper AKÇAM